

Byla C-408/22

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2022 m. birželio 20 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Conseil d'État (Prancūzija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. birželio 14 d.

Kasatorius:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Kita kasacinio proceso šalis:

Bricolage Investissement France SA

CONSEIL D'ÉTAT (Valstybės Taryba) <...>

<...>

<...> <...>

MINISTRE DE L'ÉCONOMIE, DES
FINANCES ET DE LA RELANCE
(Ekonomikos, finansų ir atkūrimo
ministras)
prieš SA *Bricolage Investissement
France*

Conseil d'État <...>

<...>

<...>

<...>

2022 m. birželio 1 d.
posėdis
2022 m. birželio 14 d.
sprendimas

Atsižvelgdama į šį procesą:

Akcinė bendrovė (AB) *Bricolage Investissement France* paprašė *Tribunal administratif de Montreuil* (Montrėjaus administracinis teismas) priimti sprendimą dėl atleidimo nuo pelno mokesčio ir papildomų šio mokesčio įmokių, neviršijant 633 352 EUR sumos, kurias ji sumokėjo už 2012 m. pasibaigusius finansinius metus.

2019 m. spalio 10 d. Sprendimu Nr. 1806737 šis teismas atmetė jos prašymą.

2021 m. spalio 19 d. Sprendimu Nr. 19VE04061 *Cour administrative d'appel de Versailles* (Versalio administracinis apeliacinis teismas) panaikino šį sprendimą ir patenkino bendrovės *Bricolage Investissement France* prašymą.

Kasaciniame skunde ir dublike, kurie užregistruoti 2021 m. lapkričio 19 d. ir 2022 m. gegužės 10 d., ekonomikos, finansų ir atkūrimo ministras prašo *Conseil d'État* panaikinti tą sprendimą.

Jis teigia, kad *Cour administrative d'appel de Versailles* pažeidė *Code général des impôts* (Bendrasis mokesčių kodeksas) 223 B straipsnio nuostatas, neatsižvelgė į 2015 m. rugsėjo 2 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimo C-386/14 taikymo sritį ir neteisingai kvalifikavo faktines aplinkybes, kai nusprendė, kad patronuojančioji bendrovė, kuri nėra bendrai apmokestinamos grupės narė, gali atskaityti iš savo apmokestinamojo pelno, pakartotinai neįtraukdama išlaidų ir sąnaudų dalies, visus į *Code général des impôts* 216 straipsnio taikymo sritį patenkančius dividendus, gautus iš jos patronuojamųjų įmonių, įsteigtų kitoje nei Prancūzija Europos Sąjungos valstybėje narėje.

Atsiliepime į kasacinį skundą, užregistruotame 2022 m. balandžio 14 d., bendrovė *Bricolage Investissement France* prašo atmesti šį skundą <...>. Ji tvirtina, kad kasaciniame skunde nurodyti motyvai nepagrįsti.

<...>

Atsižvelgdama į:

- Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo;
- *Code général des impôts* ir *Livre des procédures fiscales* (Mokestinių procedūrų vadovas);

– 2015 m. rugsėjo 2 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą *Groupe Steria SCA* (C-386/14);

– *Code de justice administrative* (Administracinių bylų teisenos kodeksas);

<...>

Atsižvelgdama į tai, kad:

- 1 Iš bylą nagrinėjantiems teisėjams pateiktos bylos medžiagos matyti, kad bendrovė *Bricolage Investissement France*, kurios visos akcijos priklauso akcinei bendrovei *groupe Adeo*, 2012 m. gavo dividendų iš Lenkijos patronuojamosios bendrovės *Leroy Merlin Poland*, kurios visos akcijos priklauso tik jai, ir, apskaičiuodama už 2012 m. pasibaigusius finansinius metus mokėtiną pelno mokestį, pritaikė jiems *Code général des impôts* 145 ir 216 straipsniuose numatytą apmokestinimo tvarką, skirtą patronuojančiosioms bendrovėms. Vadovaudamasi 216 straipsnio I dalimi ji atėmė šių dividendų sumą iš savo grynojo pelno, išskyrus 5 % visos jų sumos sudarančią išlaidų ir sąnaudų dalį. Vėliau pateiktame administraciniame skunde *Bricolage Investissement France* paprašė leisti atskaityti visus iš Lenkijos patronuojamosios įmonės gautus dividendus, pakartotinai neįtraukiant išlaidoms ir sąnaudoms tenkančios dalies. Po to, kai šis administracinis skundas buvo atmestas, ji kreipėsi į *Tribunal administratif de Montreuil* su prašymu, neviršijant šios išlaidų ir sąnaudų dalies, sumažinti jos 2012 m. pasibaigusiu finansinių metų apmokestinamąjį pelną ir gražinti atitinkamą mokesčio sumą. Ekonomikos, finansų ir atkūrimo ministras kasacine tvarka skundžia 2021 m. spalio 19 d. sprendimą, kuriuo *Cour administrative d'appel de Versailles*, panaikinęs 2019 m. spalio 10 d. *Cour administrative* sprendimą atmesti šios bendrovės reikalavimus, atleido ją nuo pelno mokesčio įmokų ir papildomų įmokų, mokėtinų už 2012 m. pasibaigusius finansinius metus, neviršijant pakartotinai į jos pelną įtrauktos dalies neutralizavimo.
- 2 Ginčui taikytinos redakcijos *Code général des impôts* 216 straipsnio I dalyje nustatyta, kad patronuojančioji bendrovė iš savo bendro grynojo pelno gali atskaityti per finansinius metus gautas grynąsias pajamas iš kapitalo dalių, suteikiančias teisę taikyti patronuojančiosioms bendrovėms skirtą tvarką, prieš tai atskaičius išlaidų ir sąnaudų dalį, kuri yra vienodai nustatoma ir sudaro 5 % visų iš kapitalo dalių gautų pajamų, įskaitant mokesčių kreditą. Tuo metu galiojusios redakcijos to paties kodekso 223 A straipsnyje dėl grupės apmokestinimo tvarkos taikymo sąlygų buvo numatyta: „Bendrovė gali būti vienintelė apmokestinama pelno mokesčiu už visą grupės, kurią sudaro ji pati ir bendrovių, kurių bent 95 % akcijų ji nepertraukiamai finansiniais metais turi tiesiogiai arba netiesiogiai per grupės bendroves ar nuolatines buveines, gautą pelną <...>. / Grupės narės gali būti tik bendrovės, kurios yra davusios savo sutikimą ir kurių pelnas apmokestinamas bendrovių pelno mokesčiu pagal bendrąsias mokesčių teisės nuostatas arba 214 straipsnyje numatyta tvarka. <...>“. Taikytinos redakcijos 223 B straipsnyje, kuriame apibrėžiama grupės apmokestinimo tvarka, numatyta: „Bendrą pelną (nuostolį) apskaičiuoja patronuojančioji bendrovė, matematiškai

sudėdama kiekvienos grupės bendrovės rezultatus, apskaičiuojamus pagal bendrąsias mokesčių teisės nuostatas arba 214 straipsnyje nustatyta tvarka. / *Bendras pelnas (nuostolis) sumažinamas sąnaudų ir išlaidų dalimi, susijusia su pajamomis iš kapitalo dalių, kurias grupės bendrovė gavo iš bendrovės, kuri yra grupės narė ilgiau nei vienerius finansinius metus, ir pajamomis iš kapitalo dalių, kurias grupės bendrovė gavo iš tarpinės bendrovės, dėl kurių patronuojančioji bendrovė pateikia įrodymų, kad jų šaltinis yra įmonės, kuri yra grupės narė ilgiau nei vienerius finansinius metus, pervestos pajamos iš kapitalo dalių, ir ši įmonė dar nepagrindė koregavimų, atliktų taikant šią arba trečią pastraipą. <...>“.*

- 3 Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnyje įtvirtinta: „Vadovaujantis toliau išdėstytomis nuostatomis vienos valstybės narės nacionalinių subjektų įsisteigimo laisvės kitos valstybės narės teritorijoje apribojimai uždraudžiami. Draudžiami ir apribojimai vienos valstybės narės nacionaliniams subjektams, įsisteigusiems kitos valstybės narės teritorijoje, steigti atstovybes, padalinius ar dukterines [patronuojamąsias] bendroves <...>“.
- 4 2015 m. rugsėjo 2 d. Sprendime *Groupe Steria SCA* (C-386/14) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nusprendė, kad Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnį reikia aiškinti taip, kad juo draudžiami valstybės narės teisės aktai dėl įmonių grupės apmokestinimo, pagal kuriuos konsoliduojanti patronuojančioji bendrovė turi galimybę neutralizuoti sąnaudų ir išlaidų dalies, kurią sudaro 5 % grynosios dividendų sumos, gautos iš bendrai apmokestinamos grupės bendrovių rezidenčių, pakartotinį įtraukimą, nors pagal minėtus teisės aktus toks neutralizavimas patronuojančiajai bendrovei neleidžiamas, jeigu tai yra dividendai, kuriuos jai paskirsto jos patronuojamosios bendrovės, įsteigtos kitoje valstybėje narėje, tačiau jeigu jos būtų rezidentės, joms objektyviai galėtų būti pasirinktinai taikoma grupės apmokestinimo tvarka.
- 5 Ministras tvirtina, kad *Cour administrative d'appel* padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad bendrovė *Bricolage Investissement France*, grįsdama savo prašymą sumažinti už 2012 m. pasibaigusius finansinius metus sumokėtą pelno mokesčio įmoką, galėjo pagrįstai remtis tuo, kad dėl *Code général des impôts* 223 B straipsnio pažeidžiama įsisteigimo laisvė, nes jame nėra numatyta galimybė neutralizuoti sąnaudų ir išlaidų dalį, pakartotinai įtrauktą dėl pajamų iš kapitalo dalių, gautų iš kitoje nei Prancūzija Europos Sąjungos valstybėje narėje įsteigtų patronuojamųjų bendrovių, atitinkančių grupės apmokestinimo tvarkos taikymo kriterijus, ir atmetė kaip nereikšmingą šiuo klausimu aplinkybę, kad ši patronuojančioji bendrovė nepriklausė bendrai apmokestinamai grupei, nors ir turėjo tokios grupės sudarymą pateisinančių kapitalo ryšių su kitomis Prancūzijos bendrovėmis.
- 6 Didelių sunkumų aiškinant Sąjungos teisę kyla dėl klausimo, ar pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnį draudžiami valstybės narės teisės aktai dėl grupės apmokestinimo tvarkos, pagal kuriuos konsoliduojanti patronuojančioji bendrovė turi galimybę neutralizuoti išlaidų ir sąnaudų dalies pakartotinį įtraukimą dėl dividendų, kuriuos ji gavo iš bendrai apmokestinamos grupės

bendrovių rezidenčių, o siekiant atsižvelgti į 4 punkte nurodytą Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą, ir dėl dividendų, gautų iš kitoje valstybėje narėje įsteigtų patronuojamųjų bendrovių, kurioms, jeigu jos būtų rezidentės, objektyviai galėtų būti pasirinktinai taikoma grupės apmokestinimo tvarka, ir pagal kuriuos vis dėlto neleidžiama taikyti tokio neutralizavimo patronuojančiajai bendrovei rezidentei, kuri, nors ir turėjo bendrai apmokestinamos grupės sudarymą pateisinančių kapitalo ryšių su kitais subjektais rezidentais, nepasirinko priklausyti tokiai grupei tiek dėl dividendų, kuriuos jai paskirsto patronuojamosios bendrovės rezidentės, tiek dėl dividendų, gautų iš kitose valstybėse narėse įsteigtų patronuojamųjų bendrovių, atitinkančių kitus nei rezidavimo vietos tinkamumo kriterijus.

- 7 Todėl taikant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsnio pirmą pastraipą reikia pateikti šį klausimą Europos Sąjungos Teisingumo Teismui ir, kol jis priims sprendimą, sustabdyti ekonomikos, finansų ir atkūrimo ministro pateikto kasacinio skundo nagrinėjimą.

NUSPRENDŽIA:

1 straipsnis: Sustabdyti ekonomikos, finansų ir atkūrimo ministro kasacinio skundo nagrinėjimą, kol Europos Sąjungos Teisingumo Teismas priims sprendimą dėl klausimo, ar pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49 straipsnį draudžiami valstybės narės teisės aktai dėl grupės apmokestinimo tvarkos, pagal kuriuos konsoliduojanti patronuojančioji bendrovė turi galimybę neutralizuoti išlaidų ir sąnaudų dalies, pakartotinį įtraukimą dėl dividendų, kuriuos ji gavo iš bendrai apmokestinamos grupės bendrovių rezidenčių, o siekiant atsižvelgti į 2015 m. rugsėjo 2 d. Sprendimą *Groupe Steria SCA* (C-386/14), ir dėl dividendų, gautų iš kitoje valstybėje narėje įsteigtų patronuojamųjų bendrovių, kurioms, jeigu jos būtų rezidentės, objektyviai galėtų būti pasirinktinai taikoma grupės apmokestinimo tvarka, ir pagal kuriuos vis dėlto neleidžiama taikyti tokio neutralizavimo patronuojančiajai bendrovei rezidentei, kuri, nors ir turi bendrai apmokestinamos grupės sudarymą pateisinančių kapitalo ryšių su kitais subjektais rezidentais, nepasirinko priklausyti tokiai grupei tiek dėl dividendų, kuriuos jai paskirsto patronuojamosios bendrovės rezidentės, tiek dėl dividendų, gautų iš kitose valstybėse narėse įsteigtų patronuojamųjų bendrovių, atitinkančių kitus nei rezidavimo vietos tinkamumo kriterijus.

<...> Priimtas 2022 m. birželio 14 d.

<...>

<...>

<...>

<...>

<...>